

skærpet den Lovregel, vi har, at der skal betales paa det og det Tidspunkt, hvor ðet staar i Loven, at Beløbet skal betales. Jeg synes, det er en agtværdig Bestræbelse af Ministeriet, at det indskærper, at en Lovregel, vi har, skal overholdes: at der skal betales, i det Øjeblik man rekvirerer Forretningen. Det har Ministeriet indskærpet, fordi der var kommet en fuldstændig Uorden i dette. Det viste sig, at der kun var en halv Snes Jurisdiktioner i Landet, hvor man overhovedet betalte, medens de andre havde forskellig Praksis: nogle betalte, i det Øjeblik man aabnede Protokollen, andre først, i det Øjeblik man satte sig i Drosken, atter andre først, naar man kom ud paa Bopælen. Det var altsaa en yderst forskellig Praksis. Ministeriet sagde derimod: Det vil vi ikke have, der maa være en fælles Regel, og det maa selvfølgelig være den Regel, der staar i Loven. Lad os tage et andet Tilfælde, som jeg for Øjeblikket er noget optaget af: Reglerne om Arveforskud. Naar en Fader overfører sin Formue til sin Søn, er det saa en Gave eller et Arveforskud? Begge Dele skal der betales Arveafgift til Staten af. Nu søger Folk at komme udenom den Regel. Man kan her sige, at det egentlig er haardt, hvis Ministeriet vil indskærpe, at denne Regel skal overholdes, for det gaar ud over de uheldige Borgere. Men de Regler, der findes i Lovgivningen, maa selvfølgelig følges. Det ærede Medlem Hr. Sven sagde, at man herved vilde bebyrde Retskontorerne med mere Arbejde. Erfaringen har vist, at man herved aflaster Retskontorerne, fordi Sagførerene netop nu søger at faa Pengene uden at sætte det offentlige Maskineri i Bevægelse, medens de hidtil har brugt det offentlige Maskineri.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Trier har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Da der fra anden Side er bebudet Forslag om Udvalg, skal jeg kun rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke tror, at dette Forslags Vedtagelse vil vanskeliggøre det Arbejde, han og de fleste Partier har været enige om, at indskrænke Dømmernes Antal og Antallet af Embedsmænd rundt omkring i Landet, idet nu den lokale Iver i hver lille bitte Købstad for at beholde sin Dommer for ikke at faa Godtgørelser for for mange og lange Kørsler at skulle betale kommer til at spille en Rolle. I saa Fald vil vi spare paa eet Punkt og faa akkurat de samme Udgifter paa et andet.

Justitsministeren (Rytter): Jeg tror, at dette Forslag netop vil falde godt i Traad med den nævnte Bestræbelse, idet det netop vil bevirke, at Debitor, som skal refundere Pengene i sidste Instans, møder op selv og betaler dem, saaledes at man ikke skal have en Embedsmand ud at foretage Eksekutionen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Heilesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg gaar ud fra, at det er Tingets Ønske, at jeg sammen med Landstingets Formand overbringer Hans Majestæt Kongen Rigsdagens Lykønskning i Anledning af Aarsskiftet.

(Tingets Medlemmer tilkendegav deres Tilslutning hertil ved at rejse sig).

Folketingets næste Møde afholdes Onsdag den 10. Januar 1923 Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Underretsdømmernes Befordring paa Embedsrejser.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Københavns Kommunes Adgang til Brug af Arresø til Københavns Vandforsyning.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse af Lov om Hegn af 6. Marts 1869 i de sønderjydske Landsdele.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse af Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred i de sønderjydske Landsdele.